

[Arbejdsministeren]

Jeg kan derfor ikke støtte det ændringsforslag, der er kommet fra SF, VS og de Radikale, og med samme begrundelse som hr. Kaj Poulsen.

Jeg er i øvrigt også enig med hr. Kaj Poulsen i, at hvis der var en længere periode, ville der være behov for en meget grundigere og dermed meget mere restriktiv rådighedsvurdering end med det forslag, der nu bliver gennemført, hvor der ikke bliver behov for nogen særlig rådighedsvurdering for medlemmer med sociale pensioner. Det er tværtimod noget af det, vi undgår med den måde, lovforslaget nu bliver gennemført på.

Jeg har også noteret mig, at både fagbevægelsen, A-kasserne og handicaporganisationerne betragter dette forslag som et godt forslag, som de håber kan gennemføres af Folketinget rimelig snart.

Der er flere, der har været inde på beregningerne. Spørgsmålet vedrørende økonomien i det ændringsforslag, som de tre partier stillede, blev stillet onsdag. Vi modtog det torsdag, og så tænkte vi, at det var vigtigt for grupperne at have besvarelsen så hurtigt som muligt af hensyn til stillingtagen til ændringsforslag, og derfor svarede vi fredag. Jeg håber ikke, vi bliver bebredt, at vi har været så hurtige. Det er klart, at vi ikke har alle detaljer med i besvarelsen, når det går så hurtigt, men vi er ganske trygge ved, at de beregninger, vi har foretaget, er rigtige.

Hvis jeg endelig skal sige noget, er det min vurdering, at en yderligere bearbejdning af materialet vil vise, at ændringsforslaget er dyrere end det, der er anført i besvarelsen af spørgsmål 31. Det hænger sammen med, at man meget vel med en sådan ændring kunne forestille sig, at der kom en adfærdsændring, hvor et antal mennesker, der ikke i dag er medlemmer af A-kasser, ville melde sig ind i A-kasser ud fra den betragtning, at hvor de før kun havde kunnet få 78 dages dagpenge, ville de nu kunne få dagpenge i en væsentlig længere periode, og derfor ville det kunne betale sig for dem at være medlem. Man kunne således meget vel forestille sig, at mange flere ville melde sig ind, og fordi de melder sig ind, vil omkostningen ved at gennemføre ændringsforslaget altså blive større end det, der er anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 31. Det er således ikke et overkantsoverslag, det er nærmere et underkantsoverslag, men det er klart, at vi gerne stiller yder-

ligere oplysninger til rådighed for udvalget. Jeg håber, at vi kan gøre det så hurtigt, at vi kan komme videre med tredjebehandlingen ganske snart og ikke forsinker færdigbehandlingen af lovforslaget.

Fru Elisabeth Bruun Olesen stillede mig et konkret spørgsmål til bemærkningerne på side 5 til nr. 4 og 7, hvor der står, at i de tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om, hvorvidt et medlem er til rådighed for arbejdsmarkedet, vil der dog kunne stilles krav om arbejde i en vis periode. Det er en fuld og total ligestilling i forhold til alle andre A-kassemlemmer på det område, og den er der derfor ikke noget som helst behov for at ændre på.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal spørge arbejdsministeren: hvad er det, der adskiller en eventuel dobbeltdækning i 18 måneder fra en eventuel dobbeltdækning i 2½ år, bortset fra tiden naturligvis?

Ministeren argumenterer, at her bliver dobbeltdækning. Jamen ministerens eget forslag giver jo også dobbeltdækning, men kun i 18 måneder, hvor vi andre siger, at en ligestilling vil give det i 2½ år. Jeg synes ikke, det argument kan bruges til ret meget, for så er det altså bare at fastholde, at mennesker, der på en eller anden måde er anderledes ifølge det utrolige, mærkelige normalitetsbegreb, man har, ikke skal ligestilles med andre mennesker. Det er urimeligt.

Med hensyn til tallene og det, at vi har fået et hurtigt svar, skal jeg takke for det, men jeg er meget bekymret ved tanken om, at vi har fået et for hurtigt svar. Men det vil jo vise sig, for nu får vi en udvalgsbehandling igen.

Dernæst må jeg gøre arbejdsministeren opmærksom på, at folk jo ikke bare kan gå hen og melde sig ind i en A-kasse. Det virkelige liv uden for disse mure er altså sådan, at man skal have et arbejde for at kunne komme i en fagforening og i en A-kasse, og jeg kan ikke lige forestille mig, at der i en situation som den, vi kender, hvor vi har over 200.000 arbejdsløse i forvejen, ligger masser af arbejde til disse grupper på social pension, så de uden videre kan gå ud og få et arbejde. Det er jo just problemet i forhold til regerin-